

Teatern som gör Stockholm lite större

"Kris" är namnet på Andreas Boonstras nya uppsättning på teater Moment i Stockholmsförorten Gubbängen. Han har själv skrivit manus och regisserat pjäsen, som utspelar sig på Ekerö i Mälardalen.

Lokalerna, där Moment håller till, är en biograf från 50-talet. Skylten "City" hänger kvar på den brandgula väggen utanför entrén på Gubbängstorget, fastän biografen upphörde redan 1973 – samma år som Andreas Boonstra föddes.

Två scener

Fem trappsteg innanför ytterdörrarna av glas leder upp till fyra mahognyfärgade innerdörrar, där vaktmästarna förr brukade stå och riva biobiljetter. Bakom entrén finns ännu delar av den gamla salongen med röda plyschklädda stolar.

– Här har vi själva hjärtat, säger Andreas Boonstra när vi kommer in i stora scenens salong. Den har 100 sittplatser. Lilla scenen har 35 sittplatser.

Hans ljusa ansikte kontrasterar mot de svarta kläderna. Den blonda luggen sträcker sig mot höger kindben, och det stripiga håret på hans vänstra sida döljer örat ner till snibben, där det sitter en blank metallring.

Teatern har tre till tio anställda.

– Det är jag, Anna och Pontus. Skådespelare anställer vi per projekt, säger Andreas Boonstra.

Anna Stigert är producent och Pontus Stenshäll är konstnärlig ledare och regissör.

Tre till fyra produktioner

Andreas Boonstra slår sig ned i en brun skinnsoffa mitt emot fönstret längst in i den smala logen. Han bär skinnjacka och urtvättade svartgrå jeans, som täcker skaften på hans spetsiga boots. På fingrarna glänser tre ornamenterade silverringar.

Moment brukar göra tre till fyra produktioner per år. Det är vad budgeten medger.

”Kris” har åtta anställda och är en stor produktion.

– Jag ville skriva den här pjäsen för jag tycker att en nyliberal världsbild har präglat det offentliga samtalet och att den ekonomiska krisen överskuggar allting annat.

Sverigedemokraterna är det enda partiet som talar om ideologi idag, och de tar väldigt många poäng på det.

För Andreas Boonstra är främlingsfientligheten i dagens samhälle en viktigare fråga än eurokrisen. Han har skrivit pjäsen ur ett vänsterperspektiv.

Politisk poäng

För mer än tio år sedan arbetade Andreas Boonstra för teatergruppen Scenario, när en kompis berättade att han och några andra startat en verksamhet i Gubbängen.

– Jag hade redan en teater inne i stan och tänkte att jag knappast behövde en lokal till.

Jag följde med ut på ett möte och sedan hakade jag på. I början var det ganska förutsättningslöst. Alla som ville fick vara med, säger Andreas Boonstra.

Efter ett par år hade den nya teatern fått kulturstöd och kunde betala ut löner.

– I början var det en jakt på folk som var jätkligt bra, men som också var jätkligt pankä eller inte hade många jobb.

För drygt 600 kvadratmeter betalar Moment en hyra på 260 000 kronor per år. Andreas Boonstra tycker att det är billigt jämfört med vad man får i innerstan.

Han tillägger att det finns en politisk poäng med att driva verksamhet där många bor:

– Det är på något sätt rättvist att de som bor inne i stan ibland måste åka ut till förorten. Det gör stan lite större på något sätt.